

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er jo en hel fornøjelse efterhånden at høre fru Elisabeth Arnold tale om samarbejde. Ih, hvor jeg kunne have ønsket mig, at fru Elisabeth Arnold havde været lidt mere aktiv i denne sag på et lidt tidligere tidspunkt, for så tror jeg, at vi havde haft en mulighed for at være nået betydelig længere, end vi er i dag omkring samarbejdsmulighederne.

Med hensyn til at trække sagen på nuværende tidspunkt synes jeg ikke, at vi kan det. Jeg vil i hvert fald gerne have ministeren på talerstolen for at høre, hvad det er for et grundlag, ministeren vil lægge for dette samarbejde.

Vi har – det vil jeg gerne sige, inden ministeren nu kommer op på talerstolen – lagt meget vægt på, at dette samarbejde kunne blive det ligeværdige, som vi snakker om, så man ikke bruger disse autorisationsafslag. Derfor vil jeg lægge meget vægt på, at ministeren vil tage det med i sine overvejelser, når ministeren kommer på talerstolen. Jeg vil lytte meget til, hvad ministeren kan give af tilsagn på autorisations-spørgsmålet. Det tror jeg er den helt afgørende forudsætning, den helt afgørende hurdle, der skal klares, for at man kommer i den positive og ligeværdige dialog, som vi har snakket så meget om.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Samarbejde er et meget centralt ord, og det dækker også et af de begreber, der har været en mangelvare i en del af denne proces. Det var baggrunden for, at jeg skriftligt anmodede transplantationsudvalget om at fremlægge modeller for et samarbejde, der var baseret på, at man inddrog ekspertise fra Århus i arbejdet på Rigshospitalet.

Århuslægerne fremlagde, som jeg har sagt, et forslag, som ikke kunne accepteres af Rigshospitalet, hvorimod Rigshospitalet kunne acceptere den model, der blev lagt frem af medicinaldirektøren.

Hovedtanken i denne model er, at man inddrager kirurger fra Århus i arbejdet på Rigshospitalet i indkøringsfasen – vi er stadig væk i en indkøringsfase af denne vanskelige behandling – og at man definerer indkøringsfasen til at omfatte de første 50 transplantationer her i landet, at man baserer det samarbejde på, at Århuslægerne kan udtage organer i Århus eller andre

steder og være med til at indsætte dem på Rigshospitalet, og at man tager stilling til antallet og behovet for hjertetransplantationscentre, når man har en større erfaring, når man har overstået indkøringsfasen.

Det er et forslag, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig, og som det for mig var meget skuffende at erfare at man ikke kunne tilslutte sig i Århus.

Jeg antydede før, at forhandlingsmødet blev afbrudt, fordi man skulle forhøre sig i baglandet; man kom ikke med frie hænder. Jeg ved intet om, hvem man konsulterede, men jeg kan omvendt slutte, at den højeste lægelige ekspertise var repræsenteret ved mødet, så det har været en ekspertise af anden art, som har påvirket beslutningen.

Så jeg må anmode meget om, hvis man skal komme frem til et samarbejde af denne karakter, at jeg så får alvorlig bistand bl.a. fra hr. Torben Lund, og at man udviser vilje til at gå ind i et samarbejde som skitseret, måske med ændringer, som kan accepteres.

Men der er en ting, jeg nok lige må understrege: Kollektiv ledelse kan være anvendelig i nogle af livets sammenhænge, men når det drejer sig om at lede en meget, meget kompliceret proces, hvor et meget stort antal mennesker er involveret i et samarbejde, hvor man er afhængige af hinanden, kan man ikke diskutere ligeværdighed mellem, hvem det er, der har ordren, hvem det er, der styrer processen. Det må vi lige være klar over, total kollektivitet kan vi ikke få på området.

Men jeg ser meget gerne, at man når frem til en beslutning om, at man lægger maksimalt pres på de parter, der er blevet bedt om at samarbejde, sådan at vi kan få en rimelig afslutning på det.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes, det var svært at få øje på tilsagnene i sundhedsministerens udtalelse her. Sundhedsministerens udtalelse var en gengivelse af et papir med en af de samarbejdsmodeller, som har været lagt frem.

Men der lå ikke nogen tilkendegivelser derudover i ministerens indlæg, og der lå specielt ikke nogen tilkendegivelse om, at ministeren her som grundlag for at standse debatten i Folketinget ville give et tilsagn om, at man nu sør-